

Hautaan siunaamisen hyvä ekumeeninen käytäntö

1. Hautaaminen tulee hoitaa vainajaa, hänen katsomustaan ja toivomuksiaan kunnioittavalla tavalla (Hautustoimilaki, 1 luku, 2 §, 3 mom.).
2. Vainajan jäsenyys kristillisessä seurakunnassa on ekumeeniselta kannalta riittävä osoitus katsomuksesta ja toivomus hautaan siunaamisen toimittamisen tavasta. Kristityille hautaan siunaaminen on tärkeää vainajan, omaisten ja seurakunnan kannalta.
3. Hautaan siunaamisen toimittajan on hyvä ottaa toimituksessa huomioon myös hautaukseen kokoontuneen saattoväen katsomus.
4. Milloin vainaja on seurakunnan jäsenyyden rinnalla ollut mukana toisen kristillisen yhteisön elämässä, näiden seurakuntien on suotavaa toimia yhteistyössä. Milloin mahdollista, hautaan siunaaminen voidaan toimittaa useamman perinteen yhteistyönä. Hyvään yhteistyöhön kuuluu, että kristilliset seurakunnat antavat tilojaan toistensa käyttöön.
5. Vainajan vakaumuksen kunnioittaminen on olennaista myös silloin, kun vainajan uskonvakaumus on toinen kuin omaisilla. Omaiset voivat varsinaisen hautaan siunaamisen lisäksi järjestää omaan perinteeseensä kuuluvan rukoushetken tai vastavan, joka ei kuitenkaan ole vaihtoehtoinen varsinaisen hautaan siunaamisen kanssa.
6. Milloin vainaja ei ole kuulunut kristilliseen seurakuntaan, mutta omaiset perustellusti toivovat kristillistä hautaan siunaamista, asiasta on sovittava omaisten ja seurakunnan kesken vainajan tahtoa ja kyseessä olevan kirkkokunnan periaatteita noudattaen.
7. Kuolemasta ja hautausjärjestelyistä on hyvä keskustella jo elinaikana. Jokainen voi kirjata oman tahtonsa asiasta ja kertoa siitä läheisilleen.
8. Jos hautausjärjestelyistä sovitaan jossain muualla kuin vainajan omassa seurakunnassa, kuolemasta ja hautausjärjestelyistä on hyvissä ajoin oltava yhteydessä hänen omaan seurakuntaansa tai uskonnolliseen yhteisöönsä.

8.12.2014

Suomen Ekumeenisen Neuvoston hallitus